शल्यपर्व

१३ ॥ पर्जनाहन ॥ १३ ॥ ११ ॥ १९ ॥ १६ ॥ १० ॥ १९ ॥ विशल्यपर्वणिनैककंठीये भारतभावदीपेद्वाविशोऽध्यायः ॥२१॥ ॥९॥ ॥९॥ ययादेहिनामिद्रियेविंभो ॥ नराश्वेबनरेःसायंद्तिनोद्तिभिक्तया ॥ ३९ ॥ हयाह्यैःसमासकारियनोरियिभिःसह ॥ संकुलेचा षीर्ह्पमसंवायीनिम्यहिमवर्तत॥ तेवसंपीड्यामासुरिह्याणीववालिशं॥ ३७॥ स्वतास्तिसंर्थःप्रत्याय्यहाहवे॥ एवंचित्रमभूषुङ्तस्यतेःसहभा

। ४५॥ मुह्तादिवसंबर्तनीरजस्कंसमंततः॥ वीरशोणितसिकायांभूमौभरतसत्तम ॥ ४६ ॥ उपाशाम्यत्ततसीबंतहजोघोरदर्शनं ॥ ततोपश्यमहंभूयोहंह महावेणुवनस्येवद्त्यमानस्यपर्वते॥ ४९॥ इतिश्रीमहाभारतेश्त्यपर्वणिसंकुलयुद्धहाविशोऽध्यायः॥ २२॥ ॥ ७ ॥ ॥ थ ॥ संजयउवाच पुद्धानिभारत॥ ४७॥ चयाप्राणंचयात्रधमध्याद्रवैसुदारुणं॥ वमेणांतचराजदव्यदृष्यंतोज्वलाःप्रभाः ॥ ४८ ॥ शब्द्यतुमुलःसंस्वेशराणांपततामभूत्॥ माः॥ व्यनद्श्वेवजघ्रश्वतमासाद्यमहाहवे॥ ४२॥ तेषांपत्रसमुद्भतंरजस्तीव्रमहस्यत॥ वातेनचोद्धतंराजन्यावद्शियाय्साहिभिः॥ ४३॥ रथनोमसमुद्भित । ४०॥ इदंचित्रमिदंगोरमिदंगोद्रमितिप्रभो॥ युद्धान्यासन्महाराजघोराणिचबह्दनिच ॥ ४१ ॥ तेसमासाबसमरेपरस्परमारद निःशास्थापिदंतिनां॥ रजःसंध्याश्रकलिलंदिवाकरपषंययौ ॥ ४४ ॥ रजसातेनसंघकोभास्करोनिष्यभःछतः ॥ संछादिताभवद्रांमस्ते वशूरामहार्थाः स्त॥ ३८॥ उत्यायोत्यायहि **मबद्योघोर** हपंविशांपते।

बर्तमानेझति ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ १९ ॥ ॥किनीं॥ २॥ निटताःसहसायोधास्तवपुत्रजयैषिणः॥ सन्निटतेषुतेष्वेवंयुद्धमासीत्सुदारुणं॥ ३॥ तावकानांपरेषांचदेवासुररणोपमं ॥ परेषांतवसैन्ये तुहारिंक्यमपोवाह्यश्क्तिनं॥अथशारहतोष्टाभिःप्रत्यविद्ययुषिष्ठिरं॥८ ॥ ततोहुचौंधनोराजार्षान्समश्तान्रणे॥ प्रैषयद्यत्रासौधमेषुत्रोयुषिष्ठि रः॥ ९॥ तेरथार्थिभिर्युक्तामनोमारुतर्हसः॥ अश्यद्रवंत्संग्रामेकैनियस्यरथंप्रति ॥ १० ॥ तेसमंतान्महाराजपरिवार्यप्रिषिरं ॥ अदृश्यंसायकैश्वकृमें जगीषमाणःसंघामेषात्राष्ट्रान्सराजकान्॥६॥ चिभिःशारह्रतंविध्वारुक्मपुंखेःशिलाशितेः॥ चतुर्भिनिजषानाश्वास्त्राराचैःकतवमेणः॥शा अश्वरथामा ॥ ४॥ अनुमानेनयुध्यंतेसंज्ञाभिश्वपरस्परं॥ तेषांक्षयोमहानासीघुध्यतामितरेतरं॥ ५॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाकोधंनमहतायुतः॥ वानासीकांश्वेत्पराङ्म्स्वः गिड्वदिवाकर्॥ १९

यानके ॥ अभज्यत्बलंतत्रतवपुत्रस्यपांडवै: ॥ १ ॥ तांस्नुयन्नेनमहतासिन्निवार्यमहारथान् ॥ पुत्रस्तेयोधयामासपांडवानाम

|तमानेतदायुद्धपारहपेभ